Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Pârât: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Dispozitivul

1) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție de 10 ani, prevăzut de această dispoziție pentru exercitarea prerogativelor Comisiei Europene de recuperare a ajutoarelor, se aplică numai în cazul raporturilor dintre Comisie și statul membru destinatar al deciziei de recuperare emise de instituția menționată.

2) Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul 2015/1589, potrivit căruia ajutorul care urmează să fie recuperat include dobânda, și principiul efectivității, prevăzut la alineatul (3) al aceluiași articol, trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unui termen de prescripție național în cazul recuperării unui ajutor, atunci când acest termen a expirat înainte chiar de adoptarea deciziei Comisiei prin care ajutorul menționat este declarat ilegal și prin care se dispune recuperarea lui sau atunci când respectivul termen de prescripție a expirat, în principal ca urmare a întârzierii autorităților naționale în executarea acestei decizii.

(1) JO C 455, 17.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-638/18) (1)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor limită pentru microparticule (PM10) în zona RO32101 (București, România) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință" – Măsuri potrivite]

(2020/C 240/11)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: România (reprezentanți: inițial A. Wellman, O.-C. Ichim, M. Chicu și C.-R. Canțăr, ulterior E. Gane, A. Wellman, O.-C. Ichim și M. Chicu, agenți)

Dispozitivul

1) România, pe de o parte, prin nerespectarea sistematică și persistentă, din anul 2007 și până cel puțin în anul 2016, a valorilor limită zilnice pentru concentrațiile de PM10 și prin nerespectarea sistematică și persistentă, din anul 2007 și până în anul 2014 inclusiv, cu excepția anului 2013, a valorilor limită anuale pentru concentrațiile de PM10 în zona RO32101 (București, România), nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa coroborat cu anexa XI la aceasta și, pe de altă parte, nu și a îndeplinit, în ceea ce privește această zonă, începând din 11 iunie 2010, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din această directivă coroborat cu anexa XV la aceasta, în special obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată, de a se asigura că perioada de depășire este cât mai scurtă cu putință.

2) Obligă România la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 445, 10.12.2018.